

за русската армія, тя се готвяше да премини Дунавъ-тъ на много мѣста, и да дѣйствова най енергически за освобожденіе-то на милото ни Отечество. Тукъ въпрочемъ трѣба да споманемъ и за завистливитѣ и враждебни къмъ Россія преждевременни увѣренія на нѣкои Европейски вѣстници, преимущественно Ингилишки и Нѣмски, които по него време обнародваха: ужъ че Россія предприелѣ тая войнѣ не за друга цѣль, но за да завладѣе цѣлѣ Бжлгаріѣ, и да достигни таковымъ образомъ близо до Цариградъ, и да ѣ бжди слѣдователно много по-лесно да завладѣе тоя всеміренъ градъ Тѣ се мжчяха поне да убѣдятъ свѣтъ-тъ нѣкои Европейски вѣстници безъ да обрщатъ вниманіе на тжржественнитѣ царски думи на блаженнопочившия нашъ Освободитель царъ Александра II, които той бѣше официално исказалъ предъ Европа: „че двигателната причина, която го е подбудилѣ да обяви войнѣ на Турція не е друга, освенъ *человѣколюбіето* и сжстраданіето къмъ злочеститѣ православни Христіяни въ Турція, а преимущественно къмъ едноплеменія съ Россія Бжлгарски народъ.“ Това многократно и тжржественно изявленіе на Царъ Александра II, не вѣрваха тогава никои отъ Европейскитѣ джржави.—

На 15 Юнія 1877 год. едно силно военно отдѣленіе отъ Руската дѣйствующа армія преминѣ Дунавъ-тъ подъ Свищовъ и сполучи да завладѣе тоя градъ. Турскитѣ жители отъ градъ-тъ и околнитѣ села почнаха да бѣгатъ и да се изселяватъ. Тѣ преминаха почти всичкитѣ презъ Тжрново, отправиха се къмъ Османъ-Пазаръ, Котелъ и т. н. . Това ѣмъ всеобщо бѣганье и пжтуванье заедно съ челядитѣ си: представляваше дѣйствително еднѣ особно свойственнѣ картинѣ; по цѣли дни вжрвяха прости кола, въ които се виждаха туркини (кждани) съ стари нѣкои Турци, по-младитѣ вжрвяха пешъ; тѣ вжрвяха цѣла недѣля. Въ това время поченаха да бѣгатъ и да се изселяватъ Турцитѣ и отъ града Тжрново, като се извѣстиха, че Руската войска потеглилж отъ Свищовъ за на насамъ.